

KREDENCOWAĆ (6) *vb impf*

k- (4), c- (2).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf kredencować (1). ◇ *praes 1 sg* kredencuję (1). ◇ *3 sg* kredencuje (2). ◇ *praet 3 sg* [m kredencował.] *n* kredencowało (1). ◇ [fut 1 sg m będę kredencował.] ◇ *part praes act* kredencując (1). ◇ [praet act kredencowawszy.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.; poza tym XVII – XVIII w.: kredensować.

1. *Próbować, kosztować potrawy lub napoju i podawać do stołu; praegustare Murm, Calep, Cn; (prae)libare, propinare, libatam gustu potionem alicui tradere Cn (5) : Murm 176; BartBydż 121b; Praegusto – Credenczuię, wprzodkołztuię. Calep 834a.*

Przen (2) :

a) *Usługiwać [komu czym] (2) : Nierzkąc czáfzã/ ále też y fźáblã fwą wźędźie Kredencuiąc Królowi/ vpatrzáiąc drogę/ Miáfťá y zamki wáłac/ czyniąc wielką trwogę. KochJez A3v, A3v.*

b) [Próbować [co]: Tak że on puginał kredencowawszy, podał mu go: on zasię znowu weń uderzył i ugodził gi w serce *KromHist 34.*]

c) [Doświadczać czego: z Węgier [...] ludzie słuźebni tym wrzodem [niemocą francuską] zárázeni do PolŃki przychodzili y rozmnożyli iã/ á naprzod náłz Xiãdz miły Cárđinał Friderik kredencował. *StryjKron 668.*]

2. *Poprzedzać kogo [komu] (1) : Z Litwy/ y z Ruś wiele Boiárow zošťáło/ Gdyż ich woýłko Polakom wprzod kredencował *StryjKron 532.**

3. [Iść na przedzie, przewodzić, prowadzić: Przecz wźdy, o katolicy, tak długo mieszkacie Uderzyć na kacerze, przecz się obawiacie? [...] Ja będę kredencował, wziãwszy krucyfiksa, Majãc na to indulty swego pontyfiksa. *Apolog 80.*]

Synonim: 1. kragañcować.

Cf KREDENCOWANIE